

SEIN UND ZEIT

16.09 - 08.10.2023

Kurt Ryslavý - Lotte Van den Audenaeren

Frank JMA Castelyns - Eric De Smet

Welle, 14 09 2023

Zou het kunnen dat het spanningsveld tussen verklaren en beleven de gemeenschappelijke noemer is, die de concretisering van de beleving bij de kunstenaar mogelijk maakt. Elk van de kunstenaars stelt zich vragen over de plaats van het kennen en begrijpen in de kunst en de plaats van de kunst in de concrete realiteit.

Ongeschikt voor of ontevreden met een louter instrumenteel functioneren in een techno-economische wereld dwalen zij als de man zonder eigenschappen explorerend door deze dolgedraaide wereld op zoek hun positie te bepalen, tussen begrijpen en beleven, in ieder geval een rationeel en analytisch proces.

Wat ik van Heidegger geleerd heb is het belang van de beleving van de concrete realiteit, t.t.z. wat die realiteit met ons doet. Dat is misschien ook zijn belang voor de kunst, uiteindelijk valt of staat die met de intensiteit van de beleving. Hoe deze beleving tot stand komt is een redelijk complex probleem. In ieder geval is de waarneming een momentum van bewust zijn. Een fragment van de werkelijkheid wordt uitgeknipt uit de niet te stoppen stroom van de innerlijke tijd. Voor de beeldende kunst is de beleving als puntje bij paaltje komt het plezier van het kijken

In een van de werken van Kurt wordt er in de tekst letterlijk naar verwezen. Bovendien is het gemaakt van op papier getypte woorden, het verwijst letterlijk naar de nood aan analyse van de werking van de kunst maar ook naar de nood aan een specifieke materialisering die van het kijken een beleving maakt. Het beeld is het vleesgeworden woord.

Noch het vierkant als afkomstig van het platonisch lichaam zoals het bestaat in de wereld der begrippen van Plato noch het woord als representatie volstaat. Het heeft nood aan een materialisering die appeleert aan de esthetische beleving.

Volgens Bergson persen wij de realiteit in het stramien van de taal of de wiskunde. Zij zijn voorafgegeven realiteiten waarin wij onszelf "framen"

Met grote hardnekkigheid wordt een wereldbeeld aangehouden dat niets anders is dan een volgehouden constructie.

Maar het leven past niet in een platonisch lichaam, noch in een begrippelijk kader. Het leven is een voortdurend onafgebroken worden, een voortdurende strijd. Het leven is, althans volgens de Franse dichter Arnaud een last, er is slechts kommer en kwel. In "Regret" toont Frank ons deze kommer en kwel in het karakterportret van Rosa Luxemburg met sporen van Christus dorenkroon. Het is een beeld van treurnis en onontkoombaar lijden. De kruisweg van Christus een traject van lijden.

"Ducdalf" van Frank bestaat uit drie losstaande balken met een lengte van 183 cm (de lengte van de mens volgens de moduler van Le Corbusier) Zij worden samengehouden met een spanvijs die ook een aantal vellen papier omklemt met de afbeelding van Ahasverus, de wandelende Jood, die symbool geworden is voor het rusteloze dwalen. De bewegingen van Ahasverus worden ingetoomd door de spanvijs, het is niet toevallig dat een spanvijs in mijn dialect een sergeant genoemd wordt, de man die de manschappen in het gelid moet houden

Het werk verwijst ook naar de Hertog van Alva die tijdens de tachtigjarige oorlog de opstand in de Nederlanden met ijzeren hand moest stoppen.

Net zoals in Franse tuinen de natuur tot platonische lichamen wordt gesnoeid wordt de mens door taal en wiskunde in de vooropgestelde kaders gedwongen. De eigen innerlijke tijd wordt opgeschort en wordt vervangen door de mechanische tijd van de klok.

Representatie betekent vertegenwoordiging. De projectie op de muur vertegenwoordigt het begrip. Het geprojecteerde woord, wat op zich al een representatie is van het begrip wordt geschrapt. Het wordt een voorzichtige bijna trillende lichtprojectie op de muur. De perceptie grijpt in op de betekenis, er is verandering. De streep staat voor verandering. Zowel het beeld als de representatie zijn vluchtig en onderhevig aan voortdurende verandering. De beleving van de ruimte, het licht, de projector als sculptuur, de beweging van de kabel die zich voortzet in de beweging van de ruimte vormen het werk. De werkelijkheid in plooiën geschikt: vorm, kleur, licht schaduw, helder wit en taal ingeplooid in een vluchtige tijd die zich vestigt in materialen contexten en posities. Er is geen kader.